

התקן הפרטי מכתב תורה לרבינו (אשר רבו מוסרו במכתב ג' להלן) ונדפס בחצי השלישי.

בעזה"י כי נצטט תק"א לפ"ק פנחס שוכט"ס ודיס וברכה פ"ב לנפש ידד נסשו ומתחד לנבי חרצ המלג חרף ונקי חרון ושון י"ר בקש"ת מה"י אלי ג"י חניד ור"ת דק"ק פלשטין.

פכתבו הניענו, בעטן מפלה בניח הכוסת, לדעתי זה אמת שהקיטון נמקוס נר אינו נכון, אבל אפשר להתפלל כחות כחות וכל פעם נחמי מעט, ערך ע"ו אנשים מחילוי כחור הנקר ואחרי כן אחרת, יהיה תימוד לאנשים אלו נחמה וכן יעזבו להתפלל גם, וכן במנהג, ולומר אחר מפלה ערב ובקר קבלים אלה מומרים שינחר מכ"ת, ואח"כ העסק אל תמוס שחר, עניו ה' ענינו, מי שענה, ויהי רצון אחר תהלים, ולהזכיר נחובו גם על המלך י"ה ורעו ושריו וכל שוכני ארצו, ולומר בבקר ובערב אחר פ' החמיד נצבור כל טעם פרשה הקטורת אמה הוא שהקטירו בו, ולומר אח"כ עומת הרבון הנדפס במעמדו ניוס ה' אחר הקטורת, ולחוש שלא ידפקו אנשים יומר מהסך הר"ל לנא לביכ"ד, ואפשר ע"י עמידה שומר מספילוני [פי' שומר המספירה — שומר] להשיגה בזה שמאחר שיש כנר כפי המספר אל ייחמו לאמר לנא לשם עד אחר שישימו הם, מערבו מנוקסם זה להמאגוסטרטט [לרשויות] ושקן נכח לבס מנוני להחנה כן, ואם יסרכו טוב להעריך להרעגורנו [לרשויות] דפה, ונדולי מליוס אם חוכירו שמי שהורכתי אחכס שלא להיות קיצון גדול נציהכ"י נמקוס נר ושיעמנו לבס כסדר הר"ל, וגם האוהבה נאמרת פהלים ולהתפלל גם על המלך י"ה.

יקו"ב למכ"ת נעד כל נפש ונפש למקטון ועד גדול ואף נעד עובר נחמי אמו ששה גדולים פלגוש [פי' פולגוש, והמוכן למעטע שהלכה בפון], ומהמקובץ יעשה מכ"ת פ"ג, ואם הרלון לשלוש גם לי מזה סך מה לעשות פ"ג אעשה בל"ג והמעוט מחולק לעניים.

ולרהשפר מאד מלהקרה, טוב להחלש כל אחד נחפה פלאנעל [סוג נד מסוים] חגור על הבטן, שלא לאכול מאכלים רעים ונימוד גורקטן [מלפוטוס], ולמעט נאכלת סירות ודגים ושחית שר, שלא לאכול על השוע, וטוב יותר לאכול פעמים הרבה ובכל פעם שלא במרובה, להיות נקי שלא להסבות טיטף וליכונך בבית, ובכלל הזה להחליף חייה פעמים בשבוע כמות מטובס ונקי, שלא לדאוג, ולהרסוק כל מנוי עצום, שלא לילך בליה באויר העור, נזהרים כשהחמה זורחת טוב לעייל על פני השדה לשאוב אויר, ולפתוח החלונות בבקר שיבא אויר נהדרים, שלא לילך ממון לנימו על ליבא ריקנא, לאכול אמה גרגרים מרדל אליבא ריקנא וליקח ריחוק מן אייכענהאלך [קליסם עז אלון], לשאוב נמים ולרסוק בזה שחיות פניו ודייו, לילך החדרים אמה פעמים כמותן חוק וטוב מעורב בני וחדים, כ"ד ימדו וואו"י המגריכו נבומ"ט, חן עקובא גינו אח"ש.

על רצפת ביתי וסע, הנה יקרת לנו הרמס ונפשו הטורח שקיים נאמין ופלא הסס אשר חסידו אל כל וכן נהכס רמסס עוד ונכתב ג' סנהב בוני נשון חלילה יסודתו ממקורו קודם במתקן, ליעני מקור מניטמו עד כמה שהגיעה ידי יד כהה, רש שהשון שכתב מניו לרוב, וליעני רק דוגמא אמת, ובכונן דא לחול נכחנות דק"ג א' לשון הכמים נרעה עובר ומרס, ולחיינח הקודם נעמוק מה שכתבו בני רבינו י"ה הג"ר אנרסס וז"ל והגיר שלמה ז"ל גמילדות רעק"א ונודי נברלין חרדי"ב ע"י הרב ר' אנרסס משה בנייברדע ז"ל עין רבינו ז"ל ח"ל נח"ד קל הוא בעניו לבקר חולים פעמיים ליום, ולפעמים ללון אלל החולה, ולהלן גם כי רבוט הי' להחיק גם שמה נסיוט נבואו לפחותן נמנוח ביקור חולים שהי' רגיל במנוה ז' מעורבו, אלל לא הי' חסר, כי העיר גדולה לאלקי' ומושב בני ישראל נוסחו ומוסוד כלל אורח ורוסח העיר, והי' לבו דוח עליו, להיות עירוס ממנוה רנה כוז, מה עשה, שלא לקרוא לו שני אנשים ירלו ר', ודבר אותם לאחור, שמפוטו רעיו שהיו משכתי ומעריגים לל בית אשר גם אמה חולה, וחלכו בשליטותי כי אחי משלח אחכס ושלומו של אדם כמותו ואני אמן לבס שער שטוב בשטוב, ועליכס להניח כלל יום הודעה מי האיש אשר חולה ד' בו, ומה שמו, ואיך מנבו חס עשיר, או איש עני, אם גורכח החולו או נפלת, וכן הי', וכזה שהקיש רוחו קלם, ולא הלך לבקר כפעם נפעם, וולם כאשר קרה חולי לאי הנחורי מייסבו, ולהלן גם כ', הי' שמה איש עשיר וכן ושכע ימים, והשיאו הגאון זקוק"ל להניח אחריו סך ששה אלף ר"ט לדבר טוב, האיש הוקן עשה לוואס געדעלעך [פי' צוח המשפט — ערכאות, והמוכן שעשה לוואס עם חוקף חוקי עפי' דינא דמלכותא], וזוה ליוחן ליד הגאון סך הג"ל לפשות בו דבר טוב אשר יעט בעניו, ואיש אל ישאלחו מה עשית ומדוע נכה אמה עושה, על פה הגוד להעשיר ההוא שדעמו לבנות בית מחלואים, אשר העיר היתה חסרה עד היום ההוא, וכחון היתה יהי' ג"כ עם בית המדרש, כי הנהמ"ד שהי' מכנר הוא קטן, ווע"ש.

איגרות הגרעק"א בעת המגיפה בשנת תקצ"א

א

מס' איגרות סופרים סי' כ"ט

[א"ה המגפה המדוגרת כאן החלה בשעת התקוממות פולין נגד רוסיה בשנת תקצ"א, בעקבות המלחמה נחרושו בני מדינת פולין וגם בני אחר המדינות שהיו בקשרי מסחר עם פולין (ועקב כך שלח רבינו חם המכתב ג' להלן ע"ש), בגמר המלחמה החלה להיראות מחלת החולי"רע שהמשטתה במהירות בפולין ופניבותיה, הרשויות נקטו נאמנעים לענידת המגיפה, ורבינו הודיע לשלטונות שהוא מעטרף ליומחם להיות לעור לעצרת המגיפה, רבינו חוקן או תקנות רבות כמחבר במכתבים הללו, ואכן תקנותיו של רבינו סייעו לפצרת המגיפה, עזרתו הרבה של רבינו היתה חשובה כ"כ עד שועד העיר חיה לבדן להודיע אמה לשלטונות ואכן עקב כך העניק